

Bezoek aan de visclub van Lith, 28 juli 2008:

Wat een heerlijke dag moest worden, is..... het dan ook geworden!

Je mag van de Nederlanders zeggen wat je wil; dat ze bv goed kunnen voetballen of zo?, maar een dagje plezier maken aan de visput dat kunnen ze zeker. Alleen jammer van de vis natuurlijk, maar laat ons beginnen bij het begin.

Onze afspraak start op het Oudstrijdersplein omstreeks 7u15.

De miezerige motregen kan niet beletten dat je reeds om 7u al enkele vissers kon zien staan onder de fietsenstalling, vol ongeduld wachtend op de bus.

Onze bus is keurig op tijd en de vissers komen nu met mondjesmaat het plein opgereden.

De laadruimte van de bus is snel gevuld en begint al wat te ruiken naar vis! (misschien van de vangsten van vrijdag??)

Om 7u30 wordt het GPS systeem van de bus ingesteld op 'Leeuwkesgraaf 6 te Maren Kessel' en even later zijn we onderweg. De GPS-sen van nu zijn niet meer wat ze vroeger waren, want toen verliep alles wat beter dan nu. Wat extra sightseeing is het resultaat, maar na enkele telefoontjes met Wim worden we toch opgepikt op de plaats van afspraak. Tien minuten later, het is dan bijna 10 uur, worden we begroet door onze gastheren, en dames natuurlijk.

De verbroedering is zoals het hoort te zijn 'hartig' en al snel zitten we aan de meer dan lekkere koffietafel. Ondertussen konkelfoezen de beide besturen een beetje en wat later worden de viszitplaatsen onder de vissers verdeeld. Theoretisch 'goede of slechte' plaatsen zullen er niet blijken bij te zijn; toch zeker de goede niet! Ondertussen heeft de verbroedering ons toch geleerd dat de vorige weken de vangsten niet zó fantastisch waren geweest. Met 20 vissers 1 (en lees dan ook maar één!) voorntje van 12cm bovenhalen is nu niet bepaald erg veel belovend. Enfin, wij uit Lint, zouden deze situatie eens rappekes gaan veranderen! hmmm?

Het is de bedoeling om te vissen van 11u tot 13u, een pauze te houden tot 15u en te eindigen rond 17uur. Na het inpakken en meten zullen we wat eten en nog wat later is er nog een kleine verrassingsact voorzien.

Ook in Lith was het aan het 'miezeren' en we zouden dus starten met vissen onder de paraplu. Eens geïnstalleerd op onze stek en na het zorgvuldig en deskundig uitpeilen van deze stek, kwam de "bolderkar" langs met aas. Kleine en grote maden met daar bovenop nog een klets droogvoer. Niet dat het allemaal veel zou uithalen, maar dat wisten we toen nog niet.

Omstreeks 11u werd het startsignaal, in dit geval een luide schreeuw, gegeven en waren we weg, voor wat later een poging tot niets bleek te zijn, vol goede bedoelingen.

Tja, en hier houdt het verhaal ongeveer op. Alles, maar dan ook letterlijk alles hebben we geprobeerd om een verdomde vis aan te lijn te krijgen. De "happy few" hebben hebben schijnbaar sporadisch een tikje gezien en de nog meer zeldzame "super happy fewer" hebben zelfs vis gevangen. Indien een Belg zijn droogvoer begint te mixen met bier, zegt dit alles over zijn wanhoop! Gelukkig was er meer dan voldoende gerstenat voorzien en de dranktent had dan ook meer dan voldoende aantrek.

Het eindsignaal voor de eerste manche werd gegeven om 13u en vermits de zon er ondertussen was doorgekomen, konden we ons middagmaal nuttigen op het terras. De keuze was ruim, de porties meer dan groot en dit alles werd met de nodige vloeistof verdund.

Er werd nog wat nagepraat over de eerste wedstrijdheft en de te volgen strategieën voor de volgende heft.

Het enthousiasme van voor de wedstrijd ging zo een beetje over in gelatenheid en voor sommigen kon alleen medicatie à la Heineken wat verzachting brengen. De bolderkar is gelukkig meer dan eens gepasseerd en of het nodig was! (Misschien een goed idee voor aan de Lintse put?) Doelloos rondkijken, wat soezen in de zon, een praatje slagen met de buur en meer was het dan ook niet. Het voorziene eindsignaal van 17u werd niet gehaald en ik heb een vermoeden dat de meesten dat nog niet eens zo erg vonden.

Tijd om de leefnetten uit te halen en om wat metingen te doen. Een klus die duidelijk sneller

gedaan zou zijn dan voorzien, want na 10 minuten was alles gemeten en teruggezet. Het merendeel liet een dikke nul optekenen, hier en daar was het 10 tot 12cm en slechts één uitzondering deed de meters van dienst wat werk aan de hand. De kleinste vis, een heuse snoekbaars in wording, is niet gevangen met de lijn, maar de sukkel had zich vast gezwommen in een leefnet? De eigenaar van dit leefnet, Michel, wou absoluut niet op een nul eindigen en heeft het dan maar in zijn emmer gezet. 3cm is beter dan nul

en hij laat dan ook veel collega vissers achter zich in de rangschikking.

Het kwaad is geschied, geschiedenis is geschreven, de strijd is gestreden en zo verder.

Tijd om ons te concentreren op het heerlijke buffet en om wat na te praten over de visdag.

Eens de tafels afgeruimd, kon er gestart worden met de officiële prijsuitreiking.

Een immer fratsende Willie heeft zich op een bijzonder toffe en ludieke manier van deze taak gekweten. Met pijn in het hart heeft Nederland moeten toegeven dat er betere voetballers bestaan dan Oranje zelf, maar dat er ook nog betere vissers zouden bestaan deed nog meer pijn.

Marcel, onze voorzitter liet met 1m64 de ganse meute ver achter zich en mag zich terecht de winnaar noemen van deze wedstrijd. De beker en de wisselbeker gaan dan ook terug de bus in richting Lint.

Een beker voor de beste dame moest via een loterij weggegeven worden omdat helaas ook de dames

niets konden vangen. Brigitte had het meeste geluk en zal straks een extra beker op de schouw kunnen zetten.

Niet afgesproken onder beider besturen, maar Willie had toch een klein aandenken voorzien voor iedere deelnemer.

We werden nog getrakteerd met een optreden van een schlagerzanger dat we helaas niet volledig konden volgen. De tijd vliegt erg snel als je plezier maakt en nu ook was het al vlug 20u; tijd om de terugreis aan te vatten.

Net geen tranen, wel dikke kussen en stevige handdrukken en weg waren we. Netty heeft nog lang staan zwaaien naar het schijnt, maar ze doet wel vaker rare dingen.

De terugreis is gestart zoals de heenreis eindigde; naar een verkeerde kant dus, maar alles is toch goed gekomen. Net voor we Antwerpen binnenreden nog eens met de klak rond gegaan en zo kan ook onze chauffeur straks nog een glas drinken.

We kunnen dit verhaal dus afsluiten zoals we het begonnen zijn en zeggen dat het weer een heerlijke dag is geworden.

België boven!

gr,
ks

	<i>Naam</i>	<i>Lengte (cm)</i>	<i>B/NL</i>
1	Marcel Goossens	170	B
2	Jan Clement	87	NI
3	Erwin Aerts	37	B
4	Gust Hellemans	31	B
5	Frans van Bremen	23	NI
6	Marcel Van ammel	22	B
7	Rob Weber	22	NI
8	Jurgen de Meyer	14	B
9	Kurt Delbaen	13	B
10	Willem van de Zalm	12	NI
11	Hans van de Zalm	12	NI
12	Michel De Prins	3	B
			446

	<i>Naam</i>	<i>Lengte (cm)</i>	<i>B/NL</i>
1	Marcel Goossens	170	B
3	Erwin Aerts	37	B
4	Gust Hellemans	31	B
6	Marcel Van ammel	22	B
8	Jurgen de Meyer	14	B
9	Kurt Delbaen	13	B
12	Michel De Prins	3	B
			290
	<i>Naam</i>	<i>Lengte (cm)</i>	<i>B/NL</i>
2	Jan Clement	87	NI
5	Frans van Bremen	23	NI
7	Rob Weber	22	NI
10	Willem van de Zalm	12	NI
11	Hans van de Zalm	12	NI
			156